

Brevvevling, eftersom det af mine foran citerede Udtalelser synes at fremgaa, at Embedsmanden, affet fra det Forhold, der har været den umiddelbare Anledning til hans Domfældelse, ogsaa paa anden Maade maa have gjort sig skyldig i mislig Embedsførelse.

Hvad angaar den Brevvevling, som antages at have fundet Sted imellem forhenværende Byfoged Holm og mig, da har en saadan egentlig ikke fundet Sted, da jeg nok har tilskrevet ham i privat Form og uden at tage Kopi deraf, naar jeg fandt Anledning dertil, men ikke har modtaget eller ventet Svar derpaa, og de to eller tre Gange, jeg mundtlig har gjort ham Forestillinger, ligge saa langt tilbage i Tiden, at jeg selvfølgelig ikke kan erindre Udtrykkene, som ved de Leiligheder faldt. Nogen egentlig Mislighed i Embedsførelsen kan jeg ikke sige, at der har været Grunden til de ham af mig gjorte Forestillinger, naar dette Ord tages i sin strengere Betydning; mere var det en Overvurdering af hans Stilling og Evner og Mangel paa Hensyn, jeg maatte behænde ham. Det Første var en pro forma Auktion, som han tillod sin Fuldmægtig at afholde over Kjøbmandsvarer fra Kjøbenhavn, og som vakte megen Uvillie i Kjøbstaden Præsto og bevirkede, at jeg ikke vilde eller kunde give hans Fuldmægtig den almindelige Konstitution; i den Sag holdt Principalen sig saaledes, at jeg meget alvorlig og skriftlig, men privat, foreholdt ham det Urigt- tige i Sagen, uden at han vilde indrømme det. En anden Sag var Klagen over, at Thinglæsningsdokumenter, som Fuldmægtigens Konkurrent, en Sagfører i Byen, indleverede, henlaa i lang Tid uopbehandlede, medens Fuldmægtigens hurtig bleve gjorte færdige; ogsaa her fik han en meget alvorlig Paamindelse, om skriftlig eller mundtlig, mindes ikke med Nøjagtighed. I Anledning af Udbrudet af Hundegalskab i Jurisdiktionen maatte jeg alvorligt mundtligt foreholde ham den utilbørlige Maade, paa hvilken han lod Hunde opfange og dræbe uden grundet Anledning. Ligeledes har jeg baade mundtlig og skriftlig foreholdt ham den upassende og hensynsløse Maade, paa hvilken han uden Nødvendighed forlangte, at en Dame skulde møde i Retten i Præsto for at afgive edelig Forklaring i en Tyverisag. I flere lignende Tilfælde, men hvis Gjenstande jeg for Tiden ei kan mindes, har jeg gjort ham Forestillinger, men Alt strandede paa hans overordentlige Selvtillid og Ringagt for Andres Meninger.

Som gunstigen vil ses, er Alt dette ikke noget, der kan kaldes Misligheder, men mere Malfonduite, som imidlertid medførte meget store Ulemper. Særligt vil jeg ikke dølge, at man vistnok uden stor Møie vilde kunne have fundet flere Tilfælde af Arrestanters Mishandling end dem, for hvilke han blev dømt, men om de kunde bevises er ikke sikkert.

Ovenstaaende er Alt, hvad jeg for Diebliffet kan erindre med Sikkerhed om, hvad der saaledes privat er passeret imellem os; men dette har og været holdt i en saa stærk Form, som jeg ellers kun høist ugjerne anvender, og stærkere, end jeg nogenstunde har benyttet mod nogen anden Embedsmand eller kunde benytte i officiel Form. Der har sikkert været gjort ham mundtlige Forestillinger i flere Sager, men det stete i Reglen leilighedsvis, naar vi traf sammen i Selskaber, og Sligt er ei let at erindre, naar de ligge flere Aar tilbage i Tiden.

Præsto Amtshus, den 22de December 1883.

F. Bruun.

Justitsministeriet.

Naberg.	Berg.	Bull.	Bønløkke.
Clausen.	Dam, Sekretær.	Dinesen.	Holstein.
Hørup, Formand og Ordfører.	Th. Nielsen.	W. Pedersen.	Scharling.
Tauber.	Thomsen.	Winther.	